

[Undervisningsministeren.]

Spørgsmaal sagligt, erkende. Jeg skal derfor anbefale, at man støtter Bestræbelserne for at faa denne Ordning gennemført. Saa kan vi paa et senere Tidspunkt tage Spørgsmaalet om Tilsynsloven i det hele taget op, idet ogsaa jeg mener, at der er visse Ting deri, som bør ændres, inden meget lang Tid er gaaet.

Hauberg: De to ærede Medlemmer Hr. Arnth Jensen og Hr. Vesterager antydede, at jeg skulde have ønsket flere Ændringer end dem, der er medtaget i Lovforslaget. Havde de hørt efter min Tale, vilde de have forstaaet, at der ikke var nogen Grund til en saadan Bemærkning, idet jeg nemlig erklærede mig enig med Ministeren i, at man paa det nuværende Tidspunkt kun medtog Ændringer til § 17. De nuværende Tider og de Forhold, de medfører, opfordrer efter min Mening ikke til flere Lovændringer end de strengt nødvendige. Men det forekommer mig, at der her er Tale om nødvendige Forandringer.

Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen sagde, at Konsulenterne havde gjort deres Arbejde og ogsaa gjort det godt, og at der derfor ikke var nogen som helst Grund til at fremkomme med et Forslag, der forandrede disse Konsulentstillinger. Hertil vil jeg sige, at det er der netop Grund til, naar man kan forandre uden at forandre selve Stillingens Karakter, og det er jo det, man kan. Der er Grund til at gennemføre de Forandringer, De samvirkende Sogneraadforeninger og de paagældende Forældreraadskredse ønsker, og det er det, Forslaget gaar ud paa. Forslaget gaar ikke i nogen Maade ud paa at forandre Konsulenternes Stilling som Vejledere eller Raadgivere, som ogsaa Ministeren nu har forklaret. Jeg mener, det er en nødvendig Forandring, en Forandring, der ikke blot kan gøres, men en Forandring, der bør gøres, for at Tjenstgøringen i disse Stillinger kan afstedkomme de færrest mulige Ulemper. Vi kan altsaa fjerne de Ulemper, som Forholdene og Loven nu befordrer.

Det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen og det ærede Medlem Hr. Hartel var inde paa, at det vist ikke var rigtigt at begrænse Kredsen af de ansøgningsberettigede til Lærerne i Amdsraadskredsen. Om dette

Spørgsmaal skal jeg blot sige, at vi fra vor Side er villige til at optage en Forhandling om eventuelt at stryge den paagældende Bestemmelse.

Jeg skal i øvrigt ikke gøre flere Bemærkninger om alle de andre Spørgsmaal, der har været fremdraget, særlig nu efter at Ministeren har sagt, at han har hele Spørgsmaalet om Tilsynsloven under Overvejelse.

Arnth Jensen: Jeg vil gerne takke det ærede Medlem Hr. Vesterager for den Redegørelse og den Understregning af Forhandlingerne i sin Tid, da Loven blev vedtaget, som han gav. Den dækker helt og fuldt Stillingen, som den var, og jeg anerkender, at det ærede Medlem, som dengang var Modstander, stod op her i Dag og gav denne uforbeholdne Indrømmelse og Anerkendelse af vor Stilling og vort Standpunkt dengang.

Naar den højtærede Minister nu benytter Udtryk som, at han ikke kan tage Udtalelserne alvorligt, og at han savner fuldkommen Mening i det, der fremføres, saa vil jeg gerne sige til den højtærede Minister, at jeg ved ikke, om det er Minister-tone, eller hvad det er, men for mig er det en noget mærkelig hoven Maade at optræde paa over for Tingets Medlemmer. Jeg vil sige til Ministeren, ligesom han sagde til mig, at han kunde bære, om min Medvirkning ikke var til Stede, at jeg kan ogsaa bære, om Ministeren synes, at det er en Tone, der er værd at forhandle i; det maa Ministeren jo selv om, men rent sagligt — det paaberaaber Ministeren sig jo altid — kan der ikke være nogen Mening dermed.

Naar Ministeren nu siger, at det er ikke nødvendigt at tage en Diskussion om et saadant lille, strengt sagligt Forslag, saa skal jeg følge Ministeren og lade være at rulle Diskussionen højt op; men naar Ministeren vil indskrænke det til at være et lille og strengt sagligt Forslag, saa ved han jo meget godt, at saadan er det ikke.

Naar man Gang efter Gang, ogsaa fra det ærede Medlem Hr. Haubergs Side, henviser til, at Forslaget ændrer jo intet ved Konsulentstillingen, maa jeg spørge: Hvorfor var man da saa ivrig i 1933 for netop at naa det Resultat; man nu naar til, naar der ikke ændres noget i hele Ordningen, naar det andet er lige saa godt? Hvorfor